

[NIERUSZYSTY ai

e *prawdopodobnie jasne (tak w nie-)*.

sg f N *nieruszyst(a)*. ◇ pl N *subst nieruszyst(e)*.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie poruszający się, nie dający się poruszać, nieruchomy:

Wyrażenia: »dobra nieruszyste« = *nieruchomości*: Bona immobilia. Dobro [!] łtoiącze nieruŕzyŕte [wyd. 1607: dobrá łtoiące, nieruchome] *Cerous F40 260*.

»rzecz nieruszysta« = *nieruchomość*: Res soli est res immobilis, Rzecz nieruŕzyŕta a gruntownie łtoiąca *Cerous F40 317*.

Szereg: »nieruszysty, (a gruntownie) stojący« [szyk zmienny]: *Cerous F40 260, 317 cf Wyrażenia*.

Cf NIERUCHAJĄCY, NIERUCHOMY, NIERUCHOWNY, [NIERUSZAJĄCY]

FP